

Mysle pozytywne

Ⓟ

Spotkanie 30

„Jak dorosnę”

Grupa docelowa Uczniowie klas 1-3

Czas zajęć/warsztatu 45 min.

Wykorzystywane metody prowokacja, dyskusja dydaktyczna

Cele spotkania 1 / Rozwijanie umiejętności:

- krytycznego myślenia
- planowania własnego rozwoju

2 / Kreowanie systemu wartości i rozwijanie świadomości własnych wartości.

3 / Kształtowanie postaw i zachowań sprzeciwiających się stereotypizacji płciowej i uprzedmiotowieniu.

Cele kształcenia wg podstawy programowej dla I etapu edukacyjnego – klas I-III

Cele ogólne 1 / W zakresie społecznego obszaru rozwoju uczeń osiąga:

- świadomość wartości uznanych przez środowisko domowe, szkolne, lokalne i narodowe; potrzebę aktywności społecznej opartej na tej wartości

- nazywania poznanych wartości, oceny postępowania innych ludzi, odwoływania się w ocenie do przyjętych zasad i wartości

- umiejętność samodzielnego wyrażania swoich oczekiwań i potrzeb społecznych

- umiejętność obdarzania szacunkiem koleżanek, kolegów i osoby dorosłe, w tym starsze oraz okazywania go za pomocą prostych form wyrazu oraz stosownego zachowania

2 / W zakresie poznawczego obszaru rozwoju uczeń osiąga:

- potrzebę i umiejętność samodzielnego, refleksyjnego, logicznego, krytycznego i twórczego myślenia

Cele szczegółowe opisane w formie efektów:

Edukacja przyrodnicza:

1 / Osiągnięcia w zakresie funkcji życiowych człowieka, ochrony zdrowia, bezpieczeństwa i odpoczynku.

- uczeń przedstawia charakterystykę wybranych zajęć i zawodów ludzi znanych z miejsca zamieszkania oraz zawodów użyteczności publicznej: nauczyciel, żołnierz, policjant, strażak, lekarz, pielęgniarz czy leśnik, a ponadto rozumie istotę pracy w służbach mundurowych

Etyka:

1 / Osiągnięcia w zakresie rozumienia podstawowych zasad i pojęć etyki. Uczeń:

- ma świadomość, że jako człowiek posiada swoją niezbywalną godność oraz, że wszystkie inne osoby posiadają taką godność

2 / Osiągnięcia w zakresie stosowania poznanych zasad. Uczeń:

- szanuje godność każdej osoby ludzkiej oraz swoją, wyraża swoim komunikatem werbalnym i niewerbalnym

- uwzględnia coraz częściej godność i dobro innych osób, podejmując decyzję o działaniu

Opis przebiegu
z opisem poszczególnych
ćwiczeń/zadań

—
wchodzi w relacje w innymi osobami (rówieśnikami, nauczycielami), szanując to, co jest wartością dla nich i nazywając to, co jest wartością dla niego

Krok 1:
Wprowadzenie

Nauczyciel rozdaje karty pracy „Tajemniczy pracownicy” i prosi uczniów o wykonanie zadania zgodnie z instrukcją. Czyta ją na głos, żeby upewnić się, czy polecenie zostało właściwie zrozumiane. W przypadku młodszych uczniów podkreśla, że chodzi o narysowanie osób dorosłych wykonujących wskazane zawody – nie siebie samych w tych rolach.

Dzieci mają 15 minut na wykonanie zadania.

Krok 2:
Na tropie stereotypów

Nauczyciel wiesza prace uczniów na tablicy, a następnie prosi ich, aby dokładnie przyjrzeć się wszystkim rysunkom. Na wstępie pyta uczniów, czy wszystkim udało się zidentyfikować zawody przedstawione w opisach. Następnie prosi uczniów, żeby zastanowili się, co wszystkie rysunki mają ze sobą wspólnego; kto najczęściej na ich rysunkach wykonuje poszczególne prace – mężczyźni czy kobiety. Omawia z uczniami ich prace:

—
Zauważyłam, że (prawie) wszyscy narysowaliście pielęgniarkę, nie pielęgniarza? Czy są też mężczyźni, którzy zajmują się pacjentami w szpitalu i pomagają lekarzom?

—
Jakie umiejętności powinna posiadać osoba pracująca jako pielęgniarz lub pielęgniarka? Czy w takim razie może to być zarówno kobieta jak i mężczyzna?

—
A jak jest w przypadku strażaka, mechanika samochodowego, nauczyciela przedszkola?

—
Czy w książkach i filmach widujecie kobiety i mężczyzn wykonujących takie same zawody, np. kobietę i mężczyznę strażaka, kobietę i mężczyznę lekarza, kobietę i mężczyznę fryzjera czy kierowcę?

—
Jak myślicie, dlaczego tak jest, że poszczególne zawody są przypisane kobietom lub mężczyznom, jeśli mogą być wykonywane przez każdego? Czy powinno tak być?

—
Co powinniśmy brać pod uwagę, kiedy wybieramy pracę? Nasze umiejętności i to, co lubimy robić, czy to czy jesteśmy mężczyzną lub kobietą?

Krok 3:
Jak dorosnę, to zostanę...

Nauczyciel pyta uczniów, jaki zawód chcieliby wykonywać w przyszłości. Prosi ich, żeby stworzyli rysunek, który będzie pokazywał ich przy pracy. Mają także za zadanie zastanowić się, jakie umiejętności muszą zdobyć, żeby pracować w tym zawodzie, a także wskazać osoby (zarówno mężczyzn jak i kobiety), które wykonują tę pracę. Mogą to być zarówno osoby powszechnie znane lub bliscy uczniów.

Krok 4:
Spacer po galerii

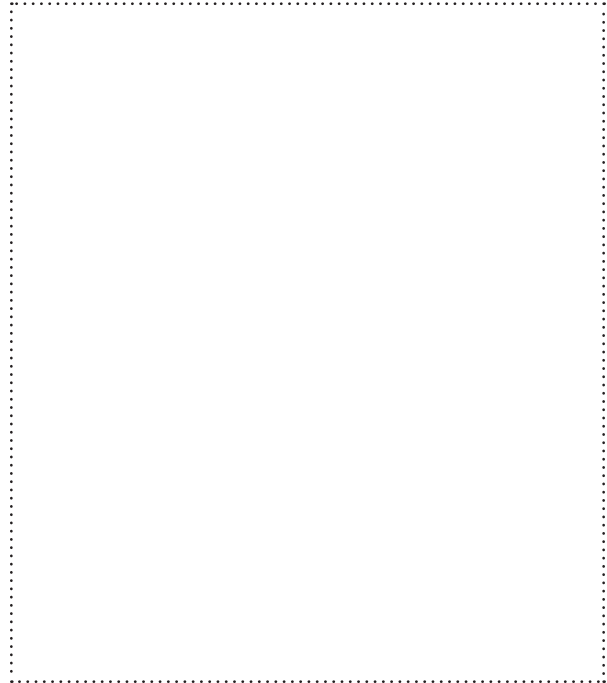
Uczniowie tworzą galerię swoich prac na ścianach klasy tak, aby każdy mógł swobodnie się im przyjrzeć. Mają za zadanie podejść do każdej z prac i zapoznać się z nią, a także zapytać autora o umiejętności, które musi zdobyć, żeby wykonywać dany zawód.

- Załączniki/karty pracy/
materiały dydaktyczne
- karta pracy „Tajemniczy pracownicy”
 - karteczki typu post-it
 - coś do pisania i rysowania dla każdego z uczniów

TAJEMNICZY PRACOWNICY

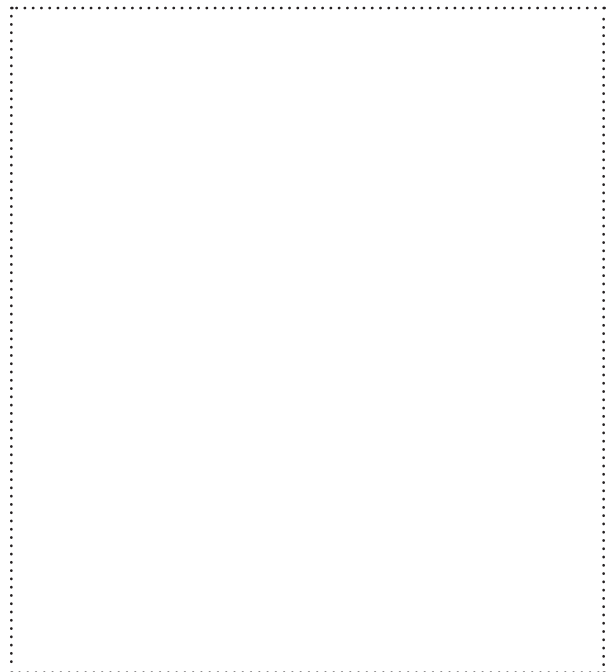
Narysuj osobę, która zajmuje się naprawianiem samochodów. Nadaj jej imię.

Narysuj osobę, która zajmuje się małymi dziećmi w przedszkolu. Nadaj jej imię.

Narysuj osobę, która pomaga lekarzowi i zajmuje się pacjentami w szpitalu. Nadaj jej imię.

Narysuj osobę, która zajmuje się gaszeniem pożarów. Nadaj jej imię.